

בריות שהרוח שלהן יסוד בעולם הזה מהן, וזהו (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה', שהרי בריות שראויות להקריב, רוח שלהן מתפשטת עליהן, ארבע דמיות מזמנות על קרבנות אלו. וזהו שאנו אומרים, והאופנים וחיות הקדש, וכל אותם חילות אחרים שמתפשטים מהם.

ולבסוף הפהן הגדול שהוא מיחד את השם הקדוש, וזהו שאומרים אהבת עולם אהבתנו וכו'. והיחוד שמיחד, זהו (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ולבסוף הלזים שמתעוררים לנגון, זהו (שם יא) והיה אם שמע וגו', השמרו לכם פן יפתה וגו'. זה נגון הלזים, כדי להסתיר סתר (לעורר צד) זה בקרבן זה. ואחר כך ישראל, זה אמת ויציב ונכון, ישראל סבא שעומד על הקרבן, (קרבן עליו אלו המדרגות) שהיא עשר מדרגות עליונות פנימיות של הכל, עומדות על השלחן.

אבר אין רשות לאחד מהם לאכל ולהושיט ידו לקרבן עד שהגוף העליון אוכל. וזהו ג' ראשונות וג' אחרונות. פיון שהוא אכל, נתן רשות לארבע דמיות, ולכל אותם הצדדים שנפרדים מהן, לאכל.

ואז אדם, שהוא דמות שכוללת את כל שאר הדמיות, יורד ונופל על פניו, ומוסר עצמו ורוחו לגבי האדם העליון שעומד על אותן הדמיות, שכולל כל הדמיות, לעורר אותו עליו כמו שראוי, וזהו שנאמר (תהלים כה) אליך ה' נפשי אשא, לעורך (שש) דמיות אחרות וכל אלו שמתפשטים מהן. (תהלה לדוד) וזהו שפתוב (שם קמה) גביעו. רבנו. יאמרו. ידברו.

דחקיקין בכורסיא, על אינון בריין, דמתפשטי רוחין דלהון, על עופי ובעירי, לקרבנא בריין דרוחא דלהון יסודא בהאי עלמא מנייהו, והיינו (תהלים קד) מה רבו מעשיך יי, דהא בריין דאתחזיין לקרבנא רוחא דילהון, מתפשט עליהו ארבע דיוקנין, מזמנן על קרבנין אלין. והיינו דקאמרן, והאופנים וחיות הקדש, וכל אינון חילין אחרנין דקא מתפשטי מנייהו.

ולבתר פהנא רבא דקא מייחד שמה קדישא, היינו אהבת עולם אהבתנו וכו'. יחודא דקא מייחד, היינו (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. ולבתר ליואי, דקא מתערי לנגונא, היינו (דברים יא) והיה אם שמע וגו', השמרו לכם פן יפתה וגו'. דא נגונא דליואי, בגין לאסתרא סתרא (ס"א לאתערא סתרא) דא, בקורבנא דא. ולבתר ישראל, דא אמת ויציב ונכון, ישראל סבא דקיימא על קרבנא, (קרבנא עלאה הא דריין) דאיהי עשרה דרגין עלאין פנימאין דכלא, קיימא על פתורא.

אבר לית רשו לחד מנייהו למיכל, ולאושטי ידא לקרבנא, עד דמלפא עלאה אכיל. והיינו ג' ראשונות, וג' אחרונות. פיון דאיהו אכיל, יהיב רשו לד' דיוקנין, ולכל אינון סטרין דמתפרשן מנייהו, למיכל.

ברין אדם, דאיהו דיוקנא דכליל כל שאר דיוקנין, מאיך ונפיל על אנפוי, ומסיר גרמיה ורוחיה לגבי אדם דלעילא, דקיימא על אינון דיוקנין, דכליל כל דיוקנין, לאתערא ליה עליה פדקא חזי, והיינו (תהלים כה) אליך יי נפשי אשא, לאתערא (תלת) דיוקנין אחרנין, וכל אינון דמתפשטי מנייהו. (תהלה לדוד) והיינו

(תהלים קמה) יִבִיעֵנו. יִרְנְנוּ. יֹאמְרוּ. יִדְבְּרוּ. וְכָלֵהוּ
אֶכְלִין וְאֶתְהַנֵּיין כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיה.
מִכָּאן וְלֵהֲלָאָה לִימָא בַר נֶשׁ עֲאָקוּ דִילִיָּה בִיָּה
(ס"א דלביה), הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים ס) יַעֲנֶנָּה
יְיָ בַּיּוֹם צָרָה. (עֲאָקוּ) כְּעוֹבְרֵתָא דִּיתְבָּא כְּעֲאָקוּ,
לְאֶתְהַפְכָּא כְּלֵהוּן סְנִיגוּרִין עָלֵיה דְּבַר נֶשׁ. וְעַל
דָּא כְתִיב (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ וְגו' .
רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָזִיל לְטַבְרִיא, פָּגַע בִּיָּה
אֲלֵיהוּ, אָמַר לִיָּה שְׁלָמָא עָלֵיה דְּמֹר. אָמַר
לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּמֵאֵי קָא עָסִיק קְדָשָׁא בְרִיךְ
הוּא בְרַקִּיעָא. אָמַר לִיָּה בְּקַרְבָּנוֹת עָסִיק, וְאָמַר
מַלְיָן חֲדַתִּין מִשְׁמַךְ, זַכָּאָה אַנְתָּ, וְאַתִּינָא
לְאֶקְדָּמָא לָךְ שְׁלָם, וּמְלָה חֲדָא בְּעִינָא לְמִשְׁאֵל
מְנַךְ, לְאַסְכָּמָא. בְּמַתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא שְׁאֲלַתָּא
שְׁאִילוּ, עֲלָמָא דְאַתִּי לִית בִּיָּה אָכִילָה וְשַׁתְיָה,
וְהָא כְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בָּאתִי לְגַנְי אַחַתִּי כְלָה
וְגו', אֶכְלַתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי וְגו'. מֵאן דְּלִית
בִּיָּה אָכִילָה וְשַׁתְיָה, אִיְהוּ אָמַר אֶכְלַתִּי יַעֲרִי
עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיְנִי עִם חֲלָבִי.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְאֵי קָא
אַתִּיב לּוֹן. אָמַר לִיָּה, אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ
הוּא, הָא בַר יוֹחָאֵי יִימָא. וְאַתִּינָא לְמִשְׁאֵל
מְנַךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה חֲבִיבוּ חֲבִיבֵי קְדָשָׁא
בְרִיךְ הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּמִסְגִּיאֵי דְרַחֲמִימוּ
דְרַחֲמִים לָהּ, שְׁנֵי עוֹבְדוּי מְמָה דְהוּא עֲבִיד.
דְּאָף עַל גַּב דְּלָאו אֹרְחוּי בְּמִיכְלָא וּמִשְׁתַּיָּיא,
בְּגִין רַחֲמִוּתָא, אָכִיל וְשַׁתָּה. הוּאִיל וְאַתִּי
לְגַבְיָה, עֲבִיד רַעוּתָהּ. כְּלָה עֵיילַת לַחּוּפָּה, וּבְעַת
לְמִיכָל, לִית דִּין דִּיִּיכוּל חֲתָנָה בְּהָדָה, אָף עַל
גַּב דְּלָאו אֹרְחוּיָה לְמַעַבְדַּד הָכִי. הֲדָא הוּא דְכְתִיב
בָּאתִי לְגַנְי אַחַתִּי כְלָה. הוּאִיל וְאַתִּינָא לְגַבְיָה,
וְלְמִיעַל בְּהָדָה לַחּוּפָּה, (דף רמ"ב ע"א) אֶכְלַתִּי יַעֲרִי
עִם דְּבִשֵׁי וְגו'.

וְכָלֵם אֹכְלִים וְנִהְנִים, כָּל אָחַד
וְאָחַד כְּמוֹ שְׁרָאוּי לּוֹ.
מִכָּאן וְלֵהֲלָאָה יֹאמַר אָדָם צְרוּת
שְׁלוֹ בּוֹ (שֵׁל לַבַּי), זָהוּ שְׁכָתוּב (שֵׁם
ס) יַעֲנֶנָּה ה' בַּיּוֹם צָרָה. (צָרָה) כְּעֲבָרָה
שְׁיֹשְׁבַת בְּצָרָה, כְּדִי לְהַפֵּךְ אֶת
כָּלֵם לְהִיּוֹת סְנִיגוּרִים עַל הָאָדָם.
וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים קמה) אֲשֶׁרִי
הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ וְגו' .
רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה הוֹלֵךְ לְטַבְרִיא.
פָּגַע בּוֹ אֲלֵיהוּ, אָמַר לּוֹ, שְׁלוֹם
עָלֶיךָ מוֹרִי. אָמַר לּוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן,
כְּמָה עוֹסֵק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְרַקִּיעַ? אָמַר לּוֹ, בְּקַרְבָּנוֹת עוֹסֵק,
וְאֹמַר דְּבָרִים חֲדָשִׁים מִשְׁמַךְ.
אֲשֶׁרִיךְ! וּבָאתִי לְהַקְדִּים לָךְ
שְׁלוֹם, וְדַבֵּר אָחַד רוּצָה אֲנִי
לְשָׂאֵל מִמֶּךָ לְהַסְכִּים; בִּישִׁיבָה
שְׁל הַרְקִיעַ שְׁאֵלוּ שְׁאֵלוֹת:
הָעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ אָכִילָה
וְשַׁתְיָה, וְהָרִי כְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה)
בָּאתִי לְגַנְי אַחַתִּי כְלָה וְגו',
אֶכְלַתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי וְגו'. מִי
שְׁאֵין בּוֹ אָכִילָה וְשַׁתְיָה, הוּא
אֹמַר אֶכְלַתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי
שְׁתִּיתִי יַיְנִי עִם חֲלָבִי? !
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מַה הַשִּׁיב לָהֶם? אָמַר לּוֹ,
אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָרִי בַר
יוֹחָאֵי יֹאמַר, וּבָאתִי לְשָׂאֵל מִמֶּךָ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה חֲבִיבוֹת
חֲבִיבֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל, וּמִרְבוּי הָאֲהָבָה שְׁאוּהֵב
אוֹתָהּ, שְׁנָה מַעֲשֵׂיו מְמָה שְׁהוּא
עוֹשָׂה. שְׂאָף עַל גַּב שְׁאֵין דְּרָכּוּ
בְּאָכִילָה וְשַׁתְיָה - בְּגַלְלֵי הָאֲהָבָה
אֶכֶל וְשַׁתָּה. הוּאִיל וּבָא אֲצִלָּה,
עֲשֵׂה רְצוֹנָהּ. כְּלָה נְכַנְסַת לַחֲפָה
וְרוּצָה לְאָכֶל, אֵין זֶה דִּין שְׁיֵאכֶל
חֲתָנָה עִמָּה אָף עַל גַּב שְׁאֵין דְּרָכּוּ
לְעֲשׂוֹת כֵּךְ? ! זָהוּ שְׁכָתוּב בָּאתִי
לְגַנְי אַחַתִּי כְלָה. הוּאִיל וּבָאתִי
אֲצִלָּה וְלְעֲלוֹת עִמָּה לַחֲפָה,
אֶכְלַתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי וְגו' .

וְלִפְיָנָן מְדוּד, דְּזַמִּין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְשָׁנִי
עוֹבְדוּי מִמָּה דְאַרְחֻי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָבִיל וְעָבִיד רְעוּתִיהָ.
זַמִּין לְמַלְפָּא וּמְטְרוּנִיתָא בְּהַדְיָה, הָדָא הוּא
דְכַתִּיב, (תהלים קלב) קוּמָה יְיָ לְמַנוּחַתְךָ אַתָּה וְאַרוֹן
עֲזָרְךָ. מַלְפָּא וּמְטְרוּנִיתָא כַּחְדָּא, בְּגִין דְלֹא
לְאַפְרָשָׁא לִזְוֵן, שָׁנִי מְאַנִּין, וְשָׁנִי עוֹבְדִין
דְּמַלְפָּא.

וְלִמְדֵנוּ מְדוּד, שֶׁהַזְמִין לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְשָׁנָה מַעֲשִׂיו מִמָּה
שֶׁדְרָכְיוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָבֵל וְעֹשֶׂה
רְצוֹנוֹ. זְמַן לְמַלְכָּה וְהַמְלָכָה עִמּוֹ -
זֶהוּ שְׂפָתוֹב (תהלים קלב) קוּמָה ה'
לְמַנוּחַתְךָ אַתָּה וְאַרוֹן עֲזָרְךָ. מַלְכָּה
וּמַלְכָּה כְּאַחַד, כְּדִי שְׁלֹא לְהַפְרִיד
אוֹתָם, שָׁנָה פְּלִים וְשָׁנָה מַעֲשִׂים
שֶׁל הַמְלָכָה.

הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קלב) כְּהִנֵּיף יִלְבָּשׁוּ צְדָק
וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ, בְּעֵבֹר דְדוּד וְגו'. כְּהִנֵּיף
יִלְבָּשׁוּ צְדָק, לְוִיִּף מִיבְעֵי לִיָּה, דְהָא צְדָק
מִסְטָרָא דְלִיּוֹאֵי אִיהוּ. וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ, לְוִיִּף
יִרְנְנוּ מִיבְעֵי לִיָּה, דְהָא רְנָה וְזַמְרָה בְּלִיּוֹאֵי
נִינְהוּ, וְאִיהוּ שָׁנִי וְאַמְר, כְּהִנֵּיף וְחִסְדֵיךָ,
דְּאִינוּן מִסְטָרָא דִימִינָא.

זֶהוּ שְׂפָתוֹב (שם) כְּהִנֵּיף יִלְבָּשׁוּ
צְדָק וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ בְּעֵבֹר דְדוּד
וְגו'. כְּהִנֵּיף יִלְבָּשׁוּ צְדָק? ! לְוִיִּף
צְרִיף לְכַתֵּב! שְׁהֲרִי צְדָק מְצַד
הַלּוֹים הוּא. וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ? !
לְוִיִּף יִרְנְנוּ צְרִיף לְכַתֵּב! שְׁהֲרִי
רְנָה וְזַמְרָה הִיא פְּלִים. וְהוּא שָׁנָה
וְאַמְר כְּהִנֵּיף וְחִסְדֵיךָ, שְׁהֵם מְצַד
הַיְמִין.

אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְדוּד לָאו אֹרְחָ
דִּילֵי הָכִי. אָמַר דְדוּד, בְּעֵבֹר דְדוּד עֲבָדְךָ
אַל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחָךָ. תְּקוּנָא דְאַנָּא תְּקִינָת,
לָא תִשָּׁנָה לִיָּה. אָמַר לִיָּה, דְדוּד, הוֹאִיל וְזַמִּינָת
לִי, אֵית לִי לְמַעַבַּד רְעוּתְךָ, וְלָאו רְעוּתִי.
וְלִפְיָנָן מִהֲאִי, אֹרְחָא דְעֵלְמָא, דְמֵאן דְמִזְמָן
לְאַחְרָא, הֵהוּא דְאַתִּי לְגַבִּיָּה, אֵית לִיָּה לְמַעַבַּד
רְעוּתִיָּה, אַף עַל גַּב דְלָאו אֹרְחִיָּה בְּכָךְ.

אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְדוּד,
אֵין דְרָפִי כָךְ. אָמַר דְדוּד, בְּעֵבֹר
דְדוּד עֲבָדְךָ אַל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחָךָ.
תְּקוּן שְׁאַנִּי תְּקִינָתִי, אַל תִּשָּׁנָה
אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ, דְדוּד, הוֹאִיל וְזַמִּינָת
אוֹתִי, יֵשׁ לִי לְעֵשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלֹא
רְצוֹנִי. וְלְמַדִּים מִכָּאן דְרָךְ הַעוֹלָם,
שְׁמִי שְׁמִזְמָן לְאַחַר, אוֹתוֹ שְׁבֹא
אַצְלוּ יֵשׁ לוֹ לְעֵשׂוֹת רְצוֹנוֹ אַף עַל
גַּב שְׁאִין דְרָכּוֹ בְּכָךְ.

כְּךָ (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וְגו', הוֹאִיל
וְאַתָּא חֲתָן לְגַבִּי כְלָה, אַף עַל גַּב דְלָאו
אוֹרְחִיָּה לְמִשְׁכַּב. אֶלֶּא בְּכָרִים וּכְסָתוֹת, וְאִיָּהִי
יְהִבָּה לִיָּה אֲבָנִין לְמִשְׁכַּב, כִּלְאֵי יְקַבֵּל בְּרְעוּתָא
דְלָבָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא,
עַל אִינוּן אֲבָנִין, אַף עַל גַּב דְלָאו אֹרְחִיָּה
בְּכָךְ.

כְּךָ (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי
הַמָּקוֹם וְגו'. הוֹאִיל וְכָא חֲתָן אֲצֵל
הַפְּלָה, אַף עַל גַּב שְׁאִין דְרָכּוֹ
לְשַׁכְּב אֶלֶּא בְּכָרִים וּכְסָתוֹת, וְהִיא
נְחִנָּה לוֹ אֲבָנִים לְשַׁכְּב - הַכֵּל
יְקַבֵּל בְּרְצוֹן הַלֵּב. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, עַל אוֹתָם
אֲבָנִים, אַף עַל גַּב שְׁאִין דְרָכּוֹ
בְּכָךְ.

אוּף נְמִי הָכָא, אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְבִשֵׁי אַף עַל
גַּב דְלָאו אֹרְחֻי בְּכָךְ, בְּגִין רְחִימוּ דְכְלָה.

אַף גַּם כָּאן, אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם
דְבִשֵׁי - אַף עַל גַּב שְׁאִין דְרָכּוֹ
בְּכָךְ, בְּגִלְל אֲהַבָּה שֶׁל הַפְּלָה. וְעַם
כֵּל זֶה בְּבִיתָה שֶׁל הַפְּלָה, וְלֹא

וְעַם כֵּל דָּא בְּבִיתָא דְכְלָה וְלֹא בְּאַתְרָא אַחְרָא. בְּאַתְרִיָּה לָא אֲכִיל וְלֹא שְׁתִּי,

בְּאַתֵּר דִּילָהּ אֲכִיל וְשָׂתִי. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב,
בְּאַתֵּי לְגַנְי. מְלֶאכִין דְּשִׁדְר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַבְרָהָם, לָא אֲכָלוּ וְלֹא שָׂתוּ בְּאַתְרֵיהוּ, בְּגִין
אַבְרָהָם אֲכָלוּ וְשָׂתוּ. אָמַר לֵיהּ, רַבִּי. חֲזִיךְ,
מְלָה דָּא בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִימַר, וּבְגִין
דְּלֹא לְמַחְזֵק טִיבוּ לְגַרְמִיָּה, קָמִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
סְלִיק מְלָה לְגַרְמִךְ, זַפְּאָה אַנְתָּ בְּעֵלְמָא, דְּמֵאֲרַךְ
מִשְׁתַּבַּח בְּךָ לְעֵילָא. וְעַלְךָ כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל ב כג) צְדִיק
מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים.

אַתְּ קָרְבְּנִי לְחָמִי לְאִשֵּׁי וְגו', (במדבר כח) רַבִּי יוֹדָאי
אָמַר, בְּקָרְבְּנָא אֵית עֶשֶׂן, וְאֵית רִיחַ, וְאֵית
נִיחּוּחַ. עֶשֶׂן: אֵינּוּן מְאָרִי דְרוּגְזָא. דְּכְּתִיב, (דברים
כט) כִּי אֲזַ יַעֲשֶׂן אֶפֶס יִי. אֵינּוּן אַתְהֵנוּן מְעֶשֶׂן.
וְעֶשֶׂן רוּגְזָא, בְּחוּטְמָא אִיהוּ. רִיחַ: אֵינּוּן
דְּאֶקְרוּן תַּפּוּחִין. אָמַר רַבִּי אַבְּא, פְּתוּחִים.
הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ז) וְרִיחַ אַפְּךָ
פְּתוּחִים.

אַתְּ הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר. (במדבר כח) מְאִי
בַּבֶּקֶר. דָּא בֶּקֶר דְּאַבְרָהָם. דְּכְּתִיב, (בראשית
כב) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר. מְנַלְן דִּיהַאי בֶּקֶר
דְּאַבְרָהָם הוּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵהֵכָא, (בראשית
מד) הַבֶּקֶר אֹר. בֶּקֶר אֹר לָא כְּתִיב, אֶלָּא הַבֶּקֶר
אֹר, וְדָא אֹר קְדָמָא, דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּעוֹבְדָא דְבְּרַאשִׁית, וְעַל דָּא תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר,
בַּבֶּקֶר דְּאַשְׁתַּמוּדְעָא. וְלִקְבַל בֶּקֶר דְּאַבְרָהָם,
אַתְקַרִּיב קָרְבְּנָא דָּא. קָרְבַּן דִּבִּין הָעַרְפִּים, דָּא
יִצְחָק, וְלִקְבַל עָרֵב דִּיִּצְחָק אַתְקַרִּיב. מְנַלְן.
דְּכְּתִיב, (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה
לְפָנוֹת עָרֵב. וְעָרֵב דִּיִּצְחָק הוּא, וְהָא אוֹקִימָנָא.

רעיא מהימנא

פְּקוּדָא דָּא לְהַקְרִיב מִנְחָה בְּכָל יוֹם, וְלְהַקְרִיב קָרְבַּן

בְּמָקוֹם אַחַר. בְּמָקוֹמוּ לֹא אוֹכַל
וְלֹא שׁוֹתָה - בְּמָקוֹם שְׁלָה אוֹכַל
וְשׁוֹתָה. זֶהוּ שְׁכַתוּב בְּאַתֵּי לְגַנְי.
מְלֶאכִים שְׁשַׁלַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְאַבְרָהָם לֹא אֲכָלוּ וְלֹא שָׂתוּ
בְּמָקוֹמָם - בְּשִׁבִיל אַבְרָהָם אֲכָלוּ
וְשָׂתוּ. אָמַר לוֹ, רַבִּי, חֲזִיךְ דְּבַר
זֶה רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לומר,
וּמְשׁוּם שְׁלֹא לְהַחְזִיק טוֹבָה
לְעַצְמוֹ לְפָנֵי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, הֵבִיא
הַדְּבַר לְפָנֶיךָ. אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם,
שְׁאֵדוּנְךָ מִשְׁתַּבַּח בְּךָ לְמַעְלָה,
וְעַלֶיךָ כְּתוּב (שְׁמוּאֵל ב כג) צְדִיק
מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים.

אַתְּ קָרְבְּנִי לְחָמִי לְאִשֵּׁי וְגו' (במדבר
כח). רַבִּי יוֹדָאי אָמַר, בְּקָרְבַּן יֵשׁ
עֶשֶׂן, וְיֵשׁ רִיחַ, וְיֵשׁ נִיחּוּחַ. עֶשֶׂן
- אֵלוּ בְּעֵלֵי הַרְגֵז, שְׁנֵאמַר (דברים
כט) כִּי אֲזַ יַעֲשֶׂן אֶפֶס ה'. אֵלוּ נְהַגִּים
מֵהָעֶשֶׂן, וְעֶשֶׂן רְגֵז בְּחֻטְמָא הוּא.
רִיחַ - אֵלוּ שְׁנֵקֵרְאִים תַּפּוּחִים.
אָמַר רַבִּי אַבְּא, פְּתוּחִים - זֶהוּ
שְׁכַתוּב (שיר השירים ז) וְרִיחַ אַפְּךָ
פְּתוּחִים.

אַתְּ הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר
(במדבר כח). מַהוּ בַּבֶּקֶר? זֶה בֶּקֶר
שֶׁל אַבְרָהָם, שְׁנֵאמַר (בראשית כב)
וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר. מְנַלְן לְנוּ
שְׁזַה הַבֶּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם? אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, מִכָּאן, שְׁנֵאמַר (שם מד)
הַבֶּקֶר אֹר. בֶּקֶר אֹר לֹא כְּתוּב,
אֶלָּא הַבֶּקֶר אֹר, וְזֶה אֹר רֵאשׁוֹן
שֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה
כְּרַאשִׁית, וְעַל זֶה נֵאמַר תַּעֲשֶׂה
בַּבֶּקֶר, בַּבֶּקֶר הַיְדוּעַ. וּכְנַגֵּד בֶּקֶר
שֶׁל אַבְרָהָם מְקַרִּיבִים קָרְבַּן זֶה.
קָרְבַּן שֶׁל בֵּין הָעַרְפִּים זֶה יִצְחָק,
וּכְנַגֵּד עָרֵב שֶׁל יִצְחָק נְקַרֵּב. מְנַלְן
לְנוּ? שְׁנֵאמַר (בראשית כד) וַיֵּצֵא
יִצְחָק לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה לְפָנוֹת עָרֵב.
וְעָרֵב הוּא שֶׁל יִצְחָק, וְהָרִי בְּאַרְנוּ.

רעיא מהימנא

מִנְחָה זוֹ לְהַקְרִיב מִנְחָה בְּכָל יוֹם, וְלְהַקְרִיב קָרְבַּן מוֹסֵף שְׁבֵת. וְאַחֲרָיו לְסֹדֵר לַחֵם הַפָּנִים וּלְבוֹנָה,